

Kritike Slavko
Ljubljana

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 303 CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, DECEMBER 28, 1938 LETO XLI. — VOL. XLI.

Pojasnila za brezposelne!

Kongres se bo tekoma svojega prihodnjega zasedanja, ki se prične v prvem tednu januarja meseca, pečal z določbami za družabno varnost. Ni pa pričakovati, da bi prišla na vrsto zadeva brezposelne zavarovalnice. Postava, ki določa te vrste zavarovalnino, je v vsaki državi različna. Ohijska tozadevna postava je menda najbolj šarena in nerazumljiva izmed vseh. Visoki uradniki je ne razumejo, kaj šele delavec, v katerega prid je bila narejena. Postava dovoljuje toliko izjem, ima vsakovrstne predsodke, da jo je v resnici težko razumeti. Tu navajamo danes zopet nekaj slučajev glede načina, kako se bo brezposelna zavarovalnina izplačevala:

Neki delavec pravi: delam sem za clevelandsko podružnico podjetja od junija, 1934 pa do maja, 1937, ko so me premestili v drugo podružnico iste kompanije v Rochester, N. Y. Tam sem ostal do 3. sept. 1938. Ali mogoče radi dejstva, ker sem bil izven države več kot eno leto nisem upravičen do brezposelne zavarovalnine?

Odgovor: Ta delavec ni upravičen do brezposelne zavarovalnine v državi Ohio, ker ni delal v državi Ohio 20 tednov izmed 52 tednov predno je vložil prošnjo za brezposelno podporo. Pač pa lahko zahteva brezposelno zavarovalnino od države New York, kjer je delal, predno je zopet prišel v Cleveland. Seveda so pri tem združene ogromne sitnosti, pisarenja, prisega in drugo.

Nekdo drugi vprašuje: delam sem štiri leta v neki groceriji, kjer so bili trije uslužbenci in gospodar. Leta 1937 je bil eden izmed uslužbencev odpuščen od dela, tako da sva samo dva ostala pri delu. Oktobra meseca, 1938, so tudi mene odslovili. Predno so mene odpuščali od dela, je pomagal v trgovini tudi gospodarjev sin, tako da smo v resnici delali trije. Mene so odslovili, ker je gospodarjev sin dovolj pomagal. Ali sem upravičen do brezposelne zavarovalnine?

Ako je delodajalec v letu 1938 plačeval asessment na državo Ohio za brezposelno zavarovalnino, ker je imel tri uslužbence, tedaj ste vi upravičeni do zavarovalnine, ako ste delali vsaj 20 tednov v letu 1938. Toda vaš slučaj je precej zapleten in najbolje ga bodo rešili v uradu za brezposelno zavarovalnino v City Hallu v Clevelandu.

Neki delavec pravi, da je tekoma dvajsetih tednov delal za tri različne kompanije, in ena sama mu je vtrgala pri plači za družabno zavarovalnino. Danes je ta delavec brez dela in vprašanje je, če je upravičen do brezposelne zavarovalnine? Odgovor je, da če je delal v letu 1938 najmanj 20 tednov pri delodajalcih, ki so plačevali asessment na državo, tedaj je upravičen do podpore. Toda izjava, da je samo en delodajalec plačeval asessment na državo, je sumljiva. Za takega delavca je najbolje, da naredi prošnjo za zavarovalnino in počaka, kaj bodo na višjem mestu odločili.

Zopet drugi vprašuje: Ob onem času, ko je bila narejena postava za družabno varnost, sem bil že prestar, da bi se postava tikala mene, toda delal sem neprestano do avgusta letošnjega leta. Sedaj sem brez dela. Ali dobim lahko kaj zavarovalniške podpore? Odgovor: Ako ste zmožni za delo, tedaj ste upravičeni do podpore, pod pogojem, da ste delali pri delodajalcih, ki so bili zavarovani. Starost nima pri delitvi brezposelne zavarovalnine ničesar opraviti.

Za vsa nadaljna pojasnila glede vaših slučajev se obrnite na urad za brezposelno zavarovalnino, ki se nahaja v City Hallu. Naš urad vam ne more dati drugih pojasnil, kot kar jih sami lahko dobite v City Hallu.

Nevarna igrača

Mnogo staršev je trapastih dovolj, da kupijo kot božično darilo svojim fantom male puške, o katerih se sicer trdi, da so samo za igračo, v resnici so pa nevarno orožje. V Shaker Heights so paglavci, ki so dobili take puške za božično darilo, razbili 17 šip v raznih stanovanjih, dočim so bili štirje otroci ranjeni od kroglic, ki se nahajajo v takih puškah. Prodaja enakega orožja bi morala biti sploh prepovedana.

Smrt rojaka

Po kratki boleznici je preminul rojak John Sever, stanujoč na 3299 E. 79th St., v starosti 65 let. Doma je bil iz Žužemberka, odkoder je prišel v Ameriko pred 48 leti. Tukaj zapuščala sestra Antonijo Vidmar in brata Ferdinanda. Pogreb se bo vršil v četrtki ob devetih zjutraj iz Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca in na Kalvarijo pokopališče. Naj počiva v miru, sorodnikom pa izrekamo naše sožalje.

Selitev

Mr. Jack Bonča, poznani slovenski papirar, naznanja, da se je preselil iz sedanjih prostorov na 6105 St. Clair Ave. v nove prostore na 6005 St. Clair Ave. Se vljudno priporoča rojakom za naročila.

Društvo Slovenski Dom

Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ je izvolilo sledeči odbor za 1939: predsednik Louis Godec, podpreds. Lawrence Šeme, tajnica Miss Marie Šeme, 19601 Cherokee Ave., blagajničarka Mrs. Mary Godec, zapisnikar Frank Kosten. Nadzorniki: Jos. Stupica, Jos. Mah in Anton Vehovec. Vratar Jos. Gombach, zastavonoša Stanley Derganc in Joe Serpan. Zdravniki: dr. Carl Rotter, dr. A. Skur, dr. L. J. Perme. Seje se vršijo vsak 3. petek v mesecu v Domu na Recher Ave.

Smrt v Mogadore, O.

Mr. John Germek iz Mogadore, Ohio, nam sporoča, da je v ponedeljek tam preminula Marijana Zupec, stara 77 let. V Ameriki je živela 12 let. Doma je bila iz Podpeči pri Preserju. V Barberonu zapuščala dva sina in tri hčere, Johna in Josipa Zupec, Marijana Zalar, Mary Platner, Ana Gancek pa v Mogadore, O. Pogreb se vrši danes v sredo 28. dec. v slovensko cerkev v Barberonu in na pokopališče sv. Križa v Akronu. Bodi ranjki mirna ameriška zemlja!

Dober učitelj

Jako dober učitelj na violino je naš rojak Mr. Matthew J. Laurič, 1011 E. 74 St., izšolal je že mnogo mladine za izvrstno igranje na violino. Rokom ga topla priporočamo.

Nemci se ne bodo nikdar podali, trdijo naciji

Berlin, 27. decembra. — Rudolf Hess, prvi pomožni vodja nemške nacijske stranke, je izjavil, da se Nemčija nikdar ne bo podala in da bo Nemčija v dogledno kratkem času najmočnejša dežela na svetu. — "Naj nas naši nasprotniki preklinjajo in proti nam govorijo, naj nas zasramujejo v svojem časopisu, naj nas še tako napadajo," je dejal Hess, "Nemčija gre naprej proti velikim dnevom, ker dobro ve, da jo napadajo pritlikavci, katerim njih lastni narod ni dal nobenega priznanja. Naši nasprotniki so preslabi, da bi mogli zaustaviti napredek Nemčije, ki bo zagospodarila svetu." — Nemško časopisje še vedno strupeno napada razne ameriške voditelje, o katerih pravi, da so vsiljeni mogotci, ki se družijo v gangeži, da ovirajo napredek svetovne kulture!

Nacionalisti napredujejo napram lojalistom

Hendaye, Francija, 27. decembra. — Včeraj je padlo važno mesto Borjas Blancas, 16 milj južno od Leride na potu proti Sredozemskemu morju. Lojalistom je bilo dosedaj nemogoče ustaviti napredovanje nacionalistov. Dasi napredovanje generala Franca ni tako hitro kot je bilo pričakovati, pa je napredovanje sigurno. Lojalisti ne morejo nikjer odbiti napadov. Cilj sedanjega Francove ofenzive je Barcelona, kjer je sedež lojalistične vlade. Kakih 500.000 vojakov na strani nacionalistov se nahaja v boju na fronti. Samo v severni Kataloniji, kjer bo padla odločilna bitka, ima general Franco 27 divizij na bojnem polju.

Plemenito delo

Poljska ženska zveza "Ženske Kolovu Naukowe" v Clevelandu je na božični dan bogato pogostila in obdarila 1000 revnih otrok in družin v naselbini. Kaj enakega bi morali imeti tudi med nami Slovenci. Saj nabiramo za raznovrstne svrhe, le siromakov se kdo redkokdaj spomni. Imamo pa jih precej, le naši ljudje so redkobesedni tozadevno in z žalostjo v srcu največkrat skušajo zakriti svoje siromaštvo.

Busi v Euclidu

Zupan Sims v Euclidu se je izjavil, da namerava mestna zbornica podeliti pravico neki privatni družbi, da bo vozila z busi iz Euclida v sredo mesta Clevelanda. Vožnja bi bila 6 tiketov za en dolar. Clevelandska družba cestne železnice ne želi vpeljati enake vožnje v Euclid in proti mestu, najbrž ker ne dobi dovolj za vožnjo.

Poroka

Preteklo soboto sta se v sv. Pavla cerkvi na Chardon Rd. poročila Miss Frieda Breskvar, hčerka Mr. John Breskvarja in Mr. Larry Slogar, ki je sin poznanegega kontraktorja Mr. "Jamška." Mlademu paru želimo prav obilo sreče, zdravja in zadovoljnosti v novem stanu!

Star 14 let

Policija je prišla nekega 14 let starega pobalina, ki je vložil v stanovanje na 2041 E. 93 St. in oropal več družin na njih denar in dragocenosti.

Vabilo staršem!

Danes, 28. decembra se vrši v šolski dvorani sv. Vida "Icicle Hop," ples in majhna predstava, ki jo priredi Dekliška Marijina družba. Vsi ste lepo povabljeni! In če ve matere in očetje ne morete sami priti "pošpegat" na našo prireditev podrežite vaše sinčke in hčerkice naj pridejo, — zakaj pisano je, da jim ne bo žal. Poznani Frankie Yankovich in njegov orkester bo igral take sladke, mehke melodije, da četudi so vam noge bolj počasne, vam bo šlo zelo gladko. Slovenske polke — te tudi ne bodo majnkale! Dvorana bo krásno dekorirana — vse belo, modro in srebrno, s smrekicami! Muzikanti, pevci in komiki vas bodo takorekoč prisilili k smehu, da se vam bodo čeljusti majale! In če vam je kaj pri srcu da se vaš mladi Janeček ali Micka veselijo v pošteno družbi potem jim povejte o naši "Icicle Hop." In če vas drugo jutro Janeček ali Micka naglo poljubi s svetlimi očmi, boste vedeli, da je bilo vaše priporočilo na mestu in da so se vaši mladi prav dobro imeli. Vam za plačilo bo pa zavest, da ste nekaj dobrega storili in zato vam bo srce tako lahko. — Josie Modic članica.

Naša nova zastopnica

Za Lorain in okolico bo z novim letom naša zastopnica Mrs. Josephine Eisenhardt, poznana kulturna delavka in spretna dopisovalka. Kot naša zastopnica nam je Mrs. Eisenhardt obljubila, da bo redno poročala vse novice iz Loraina, ki jih je gotovo vedno kaj v napredni lorainki naselbini. Mrs. Eisenhardt ima polno pravico pobirati naročnino in oglašje ter dajati tozadevna potrdila v našem imenu. Toplo priporočamo našim rojakom, da gredo prijazni Mrs. Eisenhardt na roke v vseh ozirih, ona pa bo skrbelala, da se bo vedno kaj bralo v časopisu o našem Lorainu, o dnevnih dogodkih, v družabnem in društvenem oziru. Ob enem se pa našemu dolgoletnemu poštenemu zastopniku, Mr. Louis Balantu, zahvaljujemo za njegovo pomoč napram našemu podjetju in upamo, da nam ostane tudi naprej naklonjen.

Novi uradniki

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ je izvolilo sledeči odbor za 1939: predsednik Anton Bokal, podpreds. Anton Baraga, tajnik Ivan Kapelj, 709 E. 155th St., blagajnik Andrew Gruden, zapisnikar John Černe, nadzorni odbor: Math Leskovec, Louis Becek, Anton Rudman. Zastopniki federacije Ivan Kapelj, Anton Drenik in Anton Rudman. Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 9:30 dopoldne v Slov. domu na Holmes Ave.

Postrežljivi roparji

Tom Kisulka, ki lastuje na 9323 Sandusky Ave. mlekarstvo, je pred več tedni kupil železno blagajno. Toda odpreti je ni znal in mož, od katerega je blagajno kupil, je odpotoval iz mesta. Toda sinoči so vdrli roparji v njegov mlekarški urad in ti so znali odpreti blagajno, za kar jim je Mr. Kisulka jako hvaležen.

Zaroka

Mr. in Mrs. Anton Maver, 1059 E. 61st St., naznanjata, da se je njuna hčerka Jean zaročila z Mr. Edward Lavrin, 20187 Goller Ave. Naše iskrene čestitke in obilo sreče!

Italija se pripravlja za spopad v Afriki

Paris, 27. decembra. — Pariško časopisje poroča, da je začela Italija iz vzhodne Afrike pošiljati večje oddelke svoje armade proti francoski Somaliji, ki meji ob Abesinijo. Bajje ima Italija v vzhodni Afriki do 90.000 vojakov, napram katerim morejo Francozi postaviti v bran le par bataljonov domačinov. Italijani so zadnje čase zgradili več dobrih cest, ki vodijo do francoske province. Ob istem času se javlja, da namerava francoski ministerski predsednik Dardier dne 1. januarja nastopiti potovanje po francoskih kolonijah. Spremljala ga bo močna flotila francoske bojne mornarice, ki naj pokaže Italijanom, da Francija pod nobenim pogojem ni pripravljena dovoliti Italijanom eno samo ped francoske zemlje.

Sibirski mraz

Toplomer je sinoči in danes, zjutraj v Clevelandu kazal okoli pet stopinj nad ničlo. Da je bil mraz še bolj občuten je pomagala burja, ki je pihala do 40 milj na uro. Mraz je pritisnil iz vzhoda in zahoda. Pet oseb se je ponesrečilo na ulicah, dočim se iz raznih držav poroča o dvanajstih smrtnih slučajih radi mraza. Vremenski prerok pravi, da bo danes še mrzlo, toda proti večeru bo nekoliko odnehalo. Iz Toledo in Sandusky, Ohio, se poroča, da zna tam zmanjkati vode. Silna burja je povzročila, da je metalo vodo iz Maumee reke, kjer so rezervirani za vodo za omenjena mesta. Reka je deset čevljev pod normalnim položajem. V rezervoirju je samo še 2.000.000 galon vode, kar rabijo za slučaj požarja. Ljudje dobivajo vode le za najbolj nujno potrebo. Toledo ima 300.000 prebivalcev.

Sedem rešenih smrti

Angelo Simele je prišel pretekli ponedeljek dopoldne v stanovanje prijatelja Dominika Spino, 19403 Chicasaw Ave. Prinesel je zavojček sladkarij za božično darilo, toda s svojim obiskom je rešil sedem članom družine življenje. Oče in mati družine Spino ter pet otrok so bili nezavestni, ko je prišel Simele. Strupeni plini so vahalji iz plinove cevi v zvezi s kotlom za gorko vodo. Družina bi se zadušila, da ni prišel Mr. Simele z božičnim darilom. Rešilno moštvo požarne brambe je družino kmalu zopet spravilo k zavesti.

Zadušnica

Sv. maša zadušnica se bo darovala za pokojno Katarino Lovšin v petek ob 6:30 zjutraj v cerkvi sv. Vida. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Naredil skušnjo

Mr. Louis J. Scully, 12515 Woodside Ave. je naredil skušnjo za clerka prvega reda v uradu za brezposelno zavarovalnino. Naše iskrene čestitke!

Zaroka

Na božični dan sta se zaročila Mr. Emil Hoffert, 1517 E. 41st St. in Mrs. Rose Kofol, 1553 E. 41st St. Iskrene čestitke!

Narast prebivalstva

Prebivalstvo Zed. držav šteje danes 130.215.000 ali samo za .7 odstotka več kot lansko leto.

* Mehikanska vlada je prepovedala eksport živine v Zedinjene države, ker se Mehika boji pomanjkanja mesa.
* Vprašajte za nagradne listke Progressive trgovske zveze.

Roosevelt bo zahteval 13.000 vojnih zrakoplovov. Kongres najbrž ne bo ugodil predsedniku

Washington, 27. decembra. — Iz dobrih virov se poroča, da namerava predsednik Roosevelt iti dalj v svojih načrtih za narodno obrambo kot sam generalni štab. Roosevelt je mnenja, da mora biti Amerika za vsak slučaj do skrajnosti pripravljena. Ko bo Roosevelt 4. januarja stopil v kongresno zbornico, bo povedal kongresu, da potrebujejo Zedinjene države najmanj 13.000 vojaških zrakoplovov, ker grozi deželi napad, na katerega mora biti Amerika pripravljena. Celo najboljši zagovorniki načrtov predsednika so bili začuden, ko so slišali, da namerava Roosevelt zahtevati nadaljnih 10.000 zrakoplovov, dočim jih je 3000 kongres dovolil že tekoma zadnjega zasedanja.

General Henry Arnold, novi načelnik zrakoplovnega oddelka ameriške armade, se je izjavil, da Zedinjene države ne potrebujejo trenutno večjega števila vojaških zrakoplovov, pač pa potrebujejo hitrejša letala od sedanjih. Drugi štabni uradniki so se izjavili, da če dobi Amerika nadaljnih 10.000 zrakoplovov da mora imeti na razpolago najmanj 80.000 izurjenih pilotov, s katerimi pa Zedinjene države danes ne razpolagajo. Skoro gotovo je, da kongres ne bo dovolil, kar bo predsednik zahteval. Mnogo kritikov v kongresu je mnenja, da bi bilo nespametno organizirati 13.000 zrakoplovov, ker Amerika ni izpostavljena nevarnostim napadov iz zrakoplovov tujzemskih sil.

General Henry Arnold, novi načelnik zrakoplovnega oddelka ameriške armade, se je izjavil, da Zedinjene države ne potrebujejo trenutno večjega števila vojaških zrakoplovov, pač pa potrebujejo hitrejša letala od sedanjih. Drugi štabni uradniki so se izjavili, da če dobi Amerika nadaljnih 10.000 zrakoplovov da mora imeti na razpolago najmanj 80.000 izurjenih pilotov, s katerimi pa Zedinjene države danes ne razpolagajo. Skoro gotovo je, da kongres ne bo dovolil, kar bo predsednik zahteval. Mnogo kritikov v kongresu je mnenja, da bi bilo nespametno organizirati 13.000 zrakoplovov, ker Amerika ni izpostavljena nevarnostim napadov iz zrakoplovov tujzemskih sil.

Unija avtomobilskih delavcev zna odstopiti od C. I. O. Predsednik Martin je nasprotnik ciljev in načrtov John Lewisa

Detroit, 27. dec. — Unijski voditelji, ki dobro poznajo delavski položaj, so mnenja, da bo završalo v uniji avtomobilskih delavcev tekoma prihodnjih šestdeset dni. Unija je sedaj del C.I.O. organizacije.

Homer Martin, predsednik avtne unije, ni bil nikdar prijatelj John Lewisa, predsednika C.I.O., katerega smatra za avtokrata in diktatorja, katerega željam se mora vse unijsko delavstvo včlanjeno pri C.I.O. Ta poročila sicer niso še potrjena, vendar so precej verodostojna. Predsednik avtomobilske unije Homer Martin je absolutno proti komunistom, dočim so njegovi nasprotniki naklonjeni komunistom. Od tod izvirajo notranji boji pri uniji avtne delavcev.

Poleg tega so izbruhnili v uniji avtomobilskih delavcev nepotrebni notranji boji. Ena skupina, ki ima večino, je za Homer Martina kot predsednika, dočim ga manjšinska skupina hoče odstraniti od predsedništva.

Mesto Cleveland bo začelo z gradnjo številnih javnih poslopij. 40 milijonov na razpolago

Cleveland. — Tekoma leta 1939 se bo v Clevelandu začelo z gradnjo javnih poslopij in drugih naprav, ki bodo veljale \$40.000.000, ko bodo izgotovljene. Zvezna vlada namerava začeti z gradnjo novih rezidenčnih poslopij in ima v to svrhu pripravljenih \$10.000.000. Najmanj 400 novih stanovanjskih hiš bo zgrajenih.

Mesto Cleveland ima v načrtih drugo skupino javnih zgradb, ki bodo veljale \$14.000.000. V tem je všteta uravnava Cuyahoge reke, ki bo veljala skoro šest milijonov. Volivci so zadnji teden odglasovali za izdajo bondov v svoti \$3.000.000, da se poveča in izboljša mestna elektrarna. K tej svoti bo prispevala zvezna vlada \$2.500.000. S povečanjem mestne elektrarne se je že začelo. Nove vodovodne cevi bodo položili v prihodnjem letu. Veljale bodo \$2.000.000, dočim bo izgotovljena nova filtracijska postaja v Nottinghamu, ki bo veljala \$10.000.000.

Gradi se nov Main Ave. most, ki bo veljal \$5.800.000, ko bo gotov. Nova vojaška bolnišnica se bo zgradila v vrednosti \$1.900.000. Tudi se pripravljajo nove poslopje za zvezno rešilno postajo.

Tajniki in tajnice SDZ

Tajniki in tajnice društev, ki spadajo pod SDZ, so dobivali naš dnevnik, katerega je plačevala Zveza. Z novim letom začne izdajati SDZ lastno glasilo in tako ne bodo tajniki in tajnice več dobivali zastoj našega dnevnika. Zato tem potom vse prijazno vabimo, da se naroče na Ameriško Domovino. Lokalne bodo obiskali naši zastopniki, zunanje pa prosimo, da pošljete naročnino po pošti ali jo izročite našim Tamošnjim zastopnikom.

Državni jetniki

Jetniki v državnih zaporih v Columbusu so imeli na božični dan kokoško pečenko. V ponedeljek so dobili vsi svinjsko pečenko, za danes je pa obljubljen — hash.

Zaroka

Mr. in Mrs. Anton Duša, 1047 E. 51st St., naznanjata, da se je na božični večer zaročila njuna hčerka Mary z Mr. Adolphom Lunder, 1411 E. 51st St. Mnogo sreče v življenju.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 303, Wed., Dec. 28, 1938

Rimsko-berlinska os.

Eden najbolj važnih političnih faktorjev v današnji Evropi je gotovo takozvana rimsko-berlinska os ali tesno prijateljstvo in vojaška zveza, ki obstoji med Berlinom in Rimom, med Nemčijo in Italijo. Ako se tej osi zaobrbe kaj nepričakovane, tedaj izzove tak dogodek pozornost skoro vsega sveta. Državniki v Evropi radi tega te dni z največjo pozornostjo sledijo reakciji, ki bo sledila, ko se Hitler ni dovolj hitro oglasil, da bi podprl klic Italijanov, ki so zahtevali od Francije gotove kolonije za sebe. Italija se je hotela zopet razširiti in sicer to pot na račun Francije, toda Hitler je zankrat obrnil obraz proč in — Italijani so razumeli.

Toliko je danes gotovo, da je Hitler mnenja, da danes nikakor ni čas, da podpre laško zahtevo po francoskih kolonijah. Ta zahteva je prišla ob jako neugodnem trenutku, s katerim laški državnik, dasi direktno niso sodelovali pri tem, nikakor niso računali, ker Italija nima dobrih diplomatov.

Laške zahteve po francoskih kolonijah so dospеле v Paris v trenutku, ko se je tam nahajal nemški zunanji minister, ki je prinesel s seboj pogodbo, v kateri se veže Nemčija, da ne bo nastopila z vojno napram Franciji. Kako so mogli laški državnik v takem slučaju začeti z gonjo proti Franciji je neumevno. Italija mora prav dobro vedeti, da ne more zobati češenj s Francijo. In do vojne med Italijo in Francijo bi prav gotovo prišlo, ako bi Italija hotela zasesti francoske kolonije.

Zdi se, da je Hitler pred nekaj dnevi obljubil Franciji, da ne bo podpiral Mussolinija v njegovih zahtevah po zasedbi francoskih kolonij. Zadeva sicer ni bila proglašena v javnosti, toda je resnična. Radi tega se pričakuje, da bodo laški klici po francoskih kolonijah popolnoma utihnili. Toda je pa precej izkušenih državnikov v Evropi, ki trdijo, da Hitler tozadevno Franciji ničesar obljubil ni, pač pa čaka bolj ugodnega trenutka, da pride na pomoč svojemu zavezniku Mussoliniju.

Toda če Hitler ne pride na pomoč ali vsaj ne da moralne zaslonbe Mussoliniju, tedaj nastane vprašanje kako močna je rimsko-berlinska os? Mussolini bo začel misliti, da ga je Hitler nekoč zapustil, ako že direktno ne izdal. Enkrat se je to že zgodilo. V Rimu so bili dosledno prepričani, da Hitler ne bo nikdar segel po Avstriji. In vendar je Hitler vzela Avstrijo, ne da bi vprašal Mussolinija. In ko je bila Avstrija v naročju Hitlerja, je nemški diktator segel po Sudejih. Mussolini je zopet prazen odšel. V Rimu so danes prepričani, da je vpliv Italije, kar se tiče centralne Evrope, danes popolnoma zginit. Enako se pričakuje, da bo Hitler pustil Mussolinija na cedilu tudi kar se tiče Španije. In vendar je Italija v Španiji desetkrat več žrtvovala kot Hitler.

Mussolini je tudi začel premišljevat, da če napade Francijo, da se prav gotovo oglasi Anglija na strani Francije. Dočim tozadevno Anglija do danes ni nikjer nič uradnega izjavila v javnosti, pa prevladuje splošno prepričanje, ne samo v Evropi, pač pa tudi v Ameriki, da če bo Francija napadena, da bo Anglija ob njeni strani, ker ima Anglija preveč lastne zgube, ako bi bila slučajno Francija poražena.

Sicer pa kako naj Hitler pomaga Mussoliniju, da pride slednji do francoskih kolonij? Ali naj direktno napade Francijo? Angleško vojno brodogje je močno dovolj, da razbije laško in nemško vojno brodogje na Sredozemskem morju, in posledica bi bila, da bi zginele iz vseh oceanov tudi nemške trgovske ladje. To pa bi bil tak udarec za današnjo Nemčijo, ki se preživlja s prodajo svojega blaga drugim narodom, da bo Hitler stokrat premislil, predno bi tozadevno naredil Mussoliniju uslugo. Niti en sam pameten državnik v Evropi ni danes mnenja, da bi mislil, da je prišel čas, ko misli Hitler, da lahko kaj žrtvuje za Mussolinija. Hitler dobro ve, da bi skoro vsa Evropa vstala proti njemu, toda Nemčija danes ni močna dovolj, da bi to prenesla.

Sicer pa ima Hitler svoje lastne načrte. Tam je Rusija, tu je Ukrajina. Rusko in ukrajinsko vprašanje je za Hitlerja mnogo večje važnosti kot pa Mussolini in francoske kolonije. Noben diktator ni tako prijateljski, da bi položil svojo lastno glavo pod meč, da pridobi svojemu prijatelji kos zemlje.

Iz vsega tega je torej videti, da bo ostal laški krik — glas vpjočega v puščavi. "Radi lepšega" je moral Mussolini zakričati, da se ne pozabi, da je še živ, toda misleč, da bo privabil Hitlerja, se je silno zmotil. Hitler je "smart." Rimsko-berlinska os sicer še obstoji, toda deluje le, kadar so berlinski interesi v ospredju.

Kaj pravite!

Roparski poglavar Hudin je bil obsojen na smrt na vešalji. Pred smrtjo ga je obiskala njegova žena in ga vprašala, če sme pripeljati otroke, ko bo obešen. Ropar zarohni, da ne. Žena pa v jok: "Vidiš, kakšen si! Brezsrčen si, kot si bil vedno! Niti svojim lastnim otrokom ne privoščiš nedolžnega veselja."

Pravijo, da nam samo zato ne marajo odpraviti davkov, ker smo se tako navadili nanje, da bi nam bilo brez njih kar nerodno.

BESEDA IZ NARODA

Spomini na potovanje v Jugoslavijo

Cleveland, O.—Vedno sem si želela, da še enkrat obišeem moje ljube in drage v stari domovini, posebno pa mojo ljubljeno mamico, katere nisem videla že dolgih trideset let. Uresničila se mi je moja srčna želja in tako sem na 30. avgusta odpotovala na obisk v staro domovino. Tukaj je bila težavna ločitev od mojih ljubljnih otrok, sosedov in prijateljev s katerimi živimo složno že toliko let. Žalostni smo bili tisti, ki smo odhajali in žalostni so bili oni, ki so tukaj ostali. No, vlak je odšel in pustil naš lepi Cleveland za nami, mi smo se pa v mislih obrnili dalje proti vznođu, kjer je daleč tam naša nepozabna domovina.

Potovanje je bilo prav prijetno in zadovoljni smo bili z potrezbo. Pri tem se moram toplo zahvaliti potniški tvrdki August Kollander, ki je uredila vse potrebno za potovanje. Za vodnika smo dobili pa vlnudnega in vestnega spremljevalca, Mr. Steve Pirnata, ki nas je spremljal prav do Ljubljane. Med potjo nismo imeli nobene sitnosti in ne skrbi, ker je bilo vse v redu. Kdor namerava potovati v staro domovino, naj se zanesljivo obrne na tvrdko August Kollander.

V New Yorku smo se vkrcali na krasi parnik Normandie, lešč Francoske linije. Deli so nas v značne in prostorne kabine. V naši kabini smo bile: Mrs. Alma Macerol, Mrs. Barbara Poturich in jaz. Prav dobro smo se razumele.

Voznja na morju je bila prav prijetna. Včasih nas je sicer malo pozibalo, kar pa ni bilo nič hudega. Zdelo se nam je kot v detinskih letih, ko so nas zibali mameca, da smo prijetno ajčkali.

V štirih dneh in devetih urah je Normandie preplula ocean in prišli smo v Havre. Tam smo sedli na brzovlak, ki nas je odpeljal proti Parizu. V Parizu so nas peljali k večerji in potem v hotel, kjer smo prenočevali. V Parizu se je od nas poslovila Alma Macerol, ki se je odpeljala proti Trstu, mi smo se pa drugi dan odpeljali proti švici.

Na Jesenicah so nam carinarji pregledali ročno prtljago in ker smo imeli vse v redu, smo kmalu brzeli proti Ljubljani, kamor smo dospeli 7. septembra ob devetih zjutraj.

Na postaji nas je sprejela gospa Rue, zastopnica Francoske linije, ki je za nas odredila vse potrebno pri carinarici, da ni bilo nobene sitnosti ali šikan. Naperonu so nas pričakovali naši sorodniki, med njimi nekateri bivši Amerikanci kot Frank Birtič iz Akrona, Joe in John Bergoč, F. Krebelj in Mrs. Mary Pirnat, ki nam je izročila krason šopek nageljnov.

Mene je sprejela sestra Frančiška, poroč. Per, s katero se nisva videli že 24 let. Skoro da se na prvi pogled nisva spoznali po tolikem času. Bili sva v solzah veselja nad zopetnim svidenjem.

Po malem zakusku sva se odpeljali z vlakom v Domžale na Gorenjskem, od tam pa z vozom skozi Moravce v Drtijo, kjer živi moja ljuba sestra s svojo družino in našo ljubo mamico, ki je učakala že lepo starost 82 let. Tudi mama me ni spoznala prvi hip, saj se nisva videli že 30 let. Je rekla, da sem se zelo spremenila. Oh, kako sva se iskreno objeli po tolikih letih!

Tem sem ostala en teden, potem sva šli z mamco pa v moj rojstni kraj Zvirče na Dolenjsko. Na postaji v Dobropoljah me je pričakoval brat Stanko, kateri me je tudi nekaj časa kar gledal, potem pa radostno vzkliknil: "Oh moja ljuba Johana, kaj si res ti!" Skupno smo se

odpeljali v Zvirče, kjer so nas tudi zelo prisrčno sprejeli. Drugi dan sva z mamco obiskali mojo sestro Terezijo Papež v vasi Ratje. V sosedni vasi Prevale je bilo pa drugi dan žegnanje, to je pri sv. Križu. Po maši sem šla s stricem Johnom Turk na njegov dom na kosilo. Tam je rojstna hiša moje mame. Izročila sem mu tudi pozdrave in darila od Amerikancev.

Z bratom sva obiskala Hinje, Gradenc in Visejc. Tu sem vzela sliko od hiše mojega pok. moža Oberstar, da sem izpolnila željo mojim otrokom, ki so želeli videti hišo njih očeta. Šla sem k Bejlečim v Sela, kjer sem povedala, da je umrl sin France Modič. Vse je jokalo nad prezgodnjo smrtjo Francetova.

V moji rojstni vasi Zvirče so bili ravno dogotovili krasonovo šolo, ki stoji tik moje rojstne hiše. Pa tudi cerkev sv. Pavla so lepo preuredili, da je zdaj prav lepa.

Obiskala sem mnogo rojakov in po naročilu Amerikancev oddala pozdrave in darila. Na 25. septembra sva odšli z mamico zopet v Drtijo k moji sestri. V Ljubljani sem nesla album s slikami p. Kazimir Zakrajšku. Izročil mi ga je Father Julij Slapšak od sv. Lovrenca. Album so izdelali pa šolarji farne šole sv. Lovrenca.

Obiskala sem več krajev po Sloveniji. Tako tudi kinč nebeski, Bled, kjer smo se peljali s čolnom na otok in šli po 74 stopnicah v cerkvico. Tam sem prosila Mater božjo, da bi našla pri povratku v Ameriko vse moje otroke zdrave in vesele. Marija me je uslišala tudi v tem oziru.

Šla sem na Brezje in od tam v Novo mesto, da uredim vse potrebno radi mojega potnega lista.

Obiskala sem tudi družino Jakob in Terezija Turk v Zvirčah, po domače Klnovci. Ta dva sta imela pred 35 leti v Clevelandu gostilno in se še dobro spominjata nekdanjih svojih prijateljev in znancev. Tudi doma sta imela potem veliko gostilno, pa je mož sedaj že sedem let v postelji in sta tako prišla ob vse. Terezija Turk je moja birmanska bota. Oba prav lepo pozdravljata svoje stare prijatelje in znance v Clevelandu, posebni pa njih nečeri Mary Ostanek in Vero Šepc.

Prišedši nazaj v Drtijo sem imela še par dni pred odhodom nazaj v Ameriko. Nekega dne se podstopim, da bi poskusila, če znam še kravo pomolžti. Pa je bila tako muhasta, da ni hotela dati nobenega mleka. To je prav tista krava, ki je vrgla te v šestimi nogami, kar je pravo čudo. "Ljudje v stari domovini so zelo vlnudni in postrežljivi. Samo siromašni so in kdor ima svoje v domovini, naj jim kaj pošlje, če je more. Povsod so me jako lepo sprejeli in znesli na mizo, kar je bilo pač pri hiši.

Čas je potekal in bližal se je dan, mojega odhoda. Težka je bila ločitev od mojih dragih, zlasti pa od moje ljube mamice, ki se me je kar oklenila in me ni pustila od sebe, dobro vedoč, da se ne bova več videli na tem svetu. Toda mene je klicala materina dolžnost nazaj v novo domovino k mojim otrociem. Na 3. oktobra sem odpotovala v spremstvu sestre v Ljubljano. Ob 8:40 zvečer smo se odpeljali proti Parizu in na 5. oktobra sem bila zopet na Normandie, ki me je ponela nazaj v obljubljeno deželo.

Tudi nazaj je bila vožnja lepa. V New Yorku sem imela pa precej sitnosti z cariniki, zlasti radi šopka nageljnov, ki mi ga je podaril pred odhodom moravški župnik, g. Ferkul. Vzeli so mi razen enega vse nageljne in me potem pustili naprej. V Clevelandu sem dospela na 11. oktobra.

Res, silno žalostna in težka je bila ločitev od mojih ljubih v domovini, ampak kako veselo je bilo pa zopet svidenje z mojim ljubimi otroci tukaj katere sem našla vse zdrave in vesele.

Pozdravljam vse moje bivše sopotnike in sopotnice, zlasti pa vse svoje in prijatelje v stari domovini. Iskreno se jim zahvalim za vso izkazano naklonjenost, kakor sorodnikom tukaj v Ameriki, sosedom in prijateljem. Sprejmite iskrene pozdrave in iskreno voščilo za srečno on zadovoljno novo leto.

Jennie Strnad,
 1415 E. 51st St.

Silvestrova prireditev na Jutrovem

Ker vsak želi, da bi se z veseljem poslovil od starega leta in dobre volje stopil v novo, sta gospodarski odbor in gospodinjinski klub SDD na Prince Ave. sklenila, da se vsem ustreže, da se bodo z veseljem preselili iz starega v novo leto. Vse leto smo se pripravljali za kako veselico, pa smo radi slabih delavskih razmer vedno odlašali. Celo praznovanje 10 letnice smo opustili. Zdaj smo pa videli, da ne gre drugače in da veselica mora biti: Vršila se bo na 31. decembra v SDD na Prince Ave. in to bo veselica vseh veselic. Od veselice sicer ne pričakujemo tisočakov preostanka, ampak če bi napravili \$500 čistega, bi drugi dan zapili \$100.

Čenjeni delničarji, zavedajte se, da je vaša dolžnost udeležiti se te veselice, zlasti se zato, ker niste bili nadlegovani v vsem letu niti enkrat za kako prireditev. Torej bi se morali zdaj odločiti in priti na to veselico. Vsak gospodar želi, da bo imel dober zaključek ob koncu leta. Tako želimo tudi mi direktorji, da bi imeli kaj pokazati ob koncu leta.

Imeli bomo dobro domačo godbo in da bo vsem še bolj ustreženo, naj vam povemo, da boste imeli ples brezplačno. Vsega bo dovolj na razpolago. Če boste upštevali naše vabilo, si bomo tudi mi enkrat lahko delili preostanek kot so si ga sosedje na 80. cesti. To se doseže pa samo v slogi in z trdim delom. Da se vidimo v soboto večer v SDD na Prince Ave. želim vam vsem skupaj srečno in veselo novo leto.

Anton Vátovec.

Tako se dela, bratje!

Naj povem onim, ki niso mogli biti na zadnji seji podružnice št. 3 SMZ, da je bilo lepo število navzočih. Na oktobrski seji sem pripravil, naj vsak pripelje po enega ali dva nova kandidata za novembrsko sejo. Odziv je bil zelo poveljen po pet, deset so jih imeli, Joža Jalovec jih je celo prijavil 21. Tako se dela! Prav lepa hvala vsem, ki ste bili aktivni. Da bi se uresničil moj načrt, da bi jih bilo en tisoč pri naših podružnicah. Ko bomo to dosegli, se bomo pa lahko nekoliko odpočili pri lepi zabavi.

Veste, za tako organizacijo kot je naša, je lahko agitirati, ker ne škoduje nobenemu društvu, ne jednoti ali kakim podporni zvezi. Je pa lepo in zelo koristno biti član SMZ. Torej na delo, da dožeemo en tisoč članov. Pokažimo, da ne bomo pri podružnicah št. 3 zadnji, ampak prvi. Pri drugih podružnicah so zelo agilni in se je bati, da bo imel vaš predsednik najmanjšo podružnico pokazati na gl. uradu. Kaj ne, sobratje, da ne boste tega dopustili. Zato pa na delo prav vsi in želim, da bo na nocojšnji seji nekaj stotin novih.

V našo zvezo lahko pristopi vsak moški, od 16. leta naprej, ki je telesno zdrav in dobrega značaja. Starost je neomejena, ampak to velja samo še nekaj tednov, potem bo pa določena starost za nove kandidate.

Da se vidimo danes na seji. Srečno, zdravo in uspešno novo

leto vsem skupaj želi
 Tony Rudman, predsednik.

Vsem podružnicam in vsemu članstvu SMZ nekaj priporočil za novo leto. Kmalu po novem letu bo za sprejemanje novih članov nekoliko natančneje, ker bo postavljena gotova starost. Zaenkrat ni pa nobene starosti določene za sprejem novih kandidatov. Torej potrudite se sedaj in napravite svoje podružnice velike in močne. Tudi jaz ne bom rok križem držal. Pri takem delu imam navado biti med prvimi, ampak zdaj pa raje vidim, da sem zadnji, radi česar boste morali vi drugi bolj rokave zavihati.

Bodite si dobri, agilni člani vsi. Vedite, da ste si bratje in se tudi po tem ravnajte. Dajmo dober zgled drugim, ki še niso z nami. Ko sem sprejel urad, sem obljubil, da bom delal za napredek in procvit SMZ. To bom tudi storil. Hočem pa tudi, da tudi vsi drugi storite svoje in se pokažete, da ste vsi za napredek in procvit SMZ. V doglednem času nameravam obiskati vse podružnice in takrat naj bi bile seje številno obiskane.

Člani naj bi napravili novoletno resolucijo, da bodo na vseh sejah in na vsaki seji bo imel vsak član enega ali več novih kandidatov.

Bodite si v resnici bratje in pokažite to tudi v javnosti. Naj vlada najlepši božični mir med vami in to skozi vse leto. V tem smislu želim vsem agilnim in podružničnim uradnikom ter vsemu članstvu SMZ srečno, zdravo in uspeha polno leto 1939.

Tony Rudman, gl. podpredsednik.

Slovenska moška zveza

Cleveland-Collinwood, O.—Letošnja jesenska doba v vsej svoji mili naravi je za nami in se več ne vrne. Marsikomu od nas je pa pustila trajen spomin, ki se ga nismo nadjali, enega teh spominov beleži tudi naša podružnica št. 3, S. M. Z. odkar nam je nepričakovana smrt pobrala iz naše srede člana Andrew Možina, ki je preminul dne 14. oktobra — naj počiva v miru. Od tedaj smo pa nekako utihnili in zaostali z našimi dopisi, le tu pa tam smo malo poagatirali in priporočali rojakom, da pristopijo v našo S. M. Z. ter smo povsod dobro uspeli.

Sedaj se pa zopet pripravljamo na delo; akoravno se ni poteklo leto dni od kar je ustanovljena naša podružnica št. 3, S. M. Z. pa je članstvo na zadnji redni seji sklenilo da obdržimo glavno letno sejo in sicer dne 28. decembra ob 7 uri zvečer v spodnji dvorani Slov. doma na Holmes Ave. Po seji se pa vrši prosta zabava z okrepčili. Ker bo omenjenega dne prva letna seja naše podružnice, je članstvo prošeno, da se te seje udeleži v polnem številu. Na dnevnem redu bodo volitve odbora za leto 1939 kakor tudi bo več važnih stvari za reševati vključivi točke pravil, ki bodo prečitane na tej seji, katere so bile sprejete po zastopnikih na skupnem sestanku dne 30. oktobra v Barbertonu, Ohio.

Kakor že znano prične glavni urad s svojim poslovanjem v smislu pravil takoj z začetkom novega leta, zato je priporočljivo, da še enkrat skupno vzamemo v pretres vsako točko pravil po danih razmerah v zadovolstvo vseh članov, ki so sedaj člani S. M. Z. in za tiste, ki bodo še pristopili. Vaša priporočila in nasveti v korist zveze bodo dobro došli.

Čenjeni sobratje in rojaki! Leto 1939 bo tisto leto, ko se bo postavilo temelj naše organizacije S. M. Z. Ob začetku ni bilo veliko pričakovati od nas ker se je stvar šele osnovala, vendar koncem tega leta lahko pričakujemo, ko bodo pravila odobrena, da so naše smernice za enkrat dodelane in da bo topogledno narejen prvi korak ustanovitve S. M. Z. Zato se pa vabijo vsi člani in

rojaki, ki želijo pristopiti k naši podružnici, da se udeležijo prihodnje seje, ki nam bo velike važnosti in razvedrilo. Na svidenje na seji.

Chas. Benevol, tajnik.

Progressivna trgovska zveza

Prireditve Progressivne trgovske zveze, ki se bo vršila 29. januarja, po vseh izgledeh obeta biti nekaj ogromnega. Vodstvo Progressivne trgovske zveze je z vsemi silami na delu, da bo prireditve resničen uspeh v vsakem oziru.

V naselbini se vrše ugibanja, kako velika udeležba bo ta dan. Brezdvomno bo prišla ta dan v Slovenski delavski dom množica, kakršne že ni bilo zlepa videti. Računajte samo, koliko Slovanov bo prišlo, a potem še veliko število tujerodcev, ki so pošteni in zvesti odjemalci naših trgovcev. V pogovoru s takim tujerodcem sem slišal prav laskave besede na račun naših domačih trgovcev in podjetnikov. Dejal mi je: "Že 18 let se poslužujem izključno le slovenskih trgovin in podjetij. Postrežen sem bil prvovrstno, pa naj sem imel denar ali pa na upanje. Blago sem dobil vedno prvovrstno, a če se je kdaj pripetila kaka ne-ljuba pomota, nisem nikdar dobil v odgovor grobosti, kakršne so tako često v navadi v marsikateri trgovini, ki se šteje za moderno in ima tudi vso moderno opremo, a nima čutečega srca in razumne glave. Odkar pa so se vaši trgovci združili v Progressivno trgovsko zvezo, je postrežba v njih podjetjih še boljša. Kadar grem v trgovino, se mi zdi, kakor bi šel v obisk k sorodniku in prijatelju, ki ti je prijatelj tudi v potrebi. Kadar imate priliko, povejte svojim rojakom moje mnenje o slovenskih trgovcih in podjetnikih."

Taka je sodba tujca. In taka je sodba slehernega, ki ima pravo slovensko srce. Zanimanje za Progressivno trgovsko zvezo ni samo veliko med nami samimi, ampak po gorajšnjih besedah moramo ugotoviti, da tudi med tujerodci. Naš trgovec ve ceniti toliko velik nakup, kolikor mu je drag tudi najmanjši nakup, ki mu ga naklonite v njegovi trgovini. Svojo hvaležnost vam bo izkazal ob vsaki priliki, a posebno sedaj, ko vam docela brezplačno nudi nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

— Smrt zaradi zastrupljenja. Pri Planini se je 19 letni Matija Molk, ki je delal na Windischgratzovi žagi, zboldel v roko s trskō. Ker ni polagal nobene važnosti na rano, mu je roka začela otekati in so se pojavili znaki zastrupljenja. Ko so ga naslednji dan hoteli operirati v bolnišnici, je bilo že prepozno.

John Moses novoizvoljeni governer North Dakote. To je tretji demokrat, ki je bil izvoljen governerjem, kar država obstoji.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Latinščine —?"
 "Da! In morebiti še veste, kaj se pravi pediculus capitis?"
 "Ne vem, kaj mislite!"
 "Ali pa ste morebiti čuli na potovanju, katero ljubeznivo živalico imenuje Arabec kamli, Turek pa bit —? Slovani ji pravi uš, Lah pidocchio, Francoz pou, Hotentot pa t' garla."
 "Tiho bodite! Pustite me pri miru s svojo turščino in hotentotščino —! Ne razumem, kaj mislite!"
 "Ne razumete —? Pa izvolite vzeti v roke tarbuš in ga pregledati! Našli bodele nekaj, s čimer se pečajo žuželkarji."
 Končno je razumel.
 Stgjal si je tarbuš z glave, pogledal pa ni v njega. Osupel je vprašal:
 "Bi me radi razžalili —? Ali pa morebiti res mislite, da —"
 "— da je tamle v tarbušu."
 "— nekaj živega —?"
 "Da, res tako mislim!"
 "Vsi vragi —!"
 Srme je gledal v tarbuš. Dolgi nos se mu je premikal sem in tja, gor in dol, kot da misli na lasten račun in posebej še prav natančno pregledati notranjščino arnautskega pokrivala.
 In roka s tarbušem mu je omahnila, prestrašen je zastokal.
 "Gorje meni —! Uši —!"
 Zamahnil je in mislil zavreči tarbuš. Pa premislil si je. Potlačil ga je na sedelni glavič, šnil z obema rokama obenem v lase ter jih strahovito mrcvaril in obdeloval. Vmes pa je zabavljaj, da tako še nisi z Angleža zabavljati. Najhuje ga je jezilo, da tiste predrzne živalice niti spoštovani glavi angleškega lorda ne prizanašajo.
 Lord David Lindsay nam je namreč "prišel naproti" razoglav. Nosil je sicer visok sivoškotlast cilindar, kakor je bila vobče vsa njegova obleka sivoškotlasta, ko pa ga je Žuti vtaknil v ječo, mu je vzel poleg drugih reči tudi cilindar. Razoglavega lorda je poslal v gore k oglarju Šarki, kjer bi naj bil izgnan za vedno v skalni votlini, da ga nismo rešili.
 In ko smo se dan pozneje spopadli z Aladžijema in njujnimi ljudmi ter jih srečno premagali, se je spomnil, da je sramotno, če hodi človek razoglav po jutrovih deželah. Premagani Arnauti, osem jih je bilo, so nosili tarbuše. In nesrečni Anglež je menil, da mu mora eden izmed njih posoditi tarbuš. Poskusil je vseh osem, drugega za drugim, in nazadnje našel enega, ki mu je bil prav.
 Ze tistikrat sem se na tihem smehljaj Angleževi navivnost in zaupljivosti, pa nisem ga opozoril na nevarnost, v katero se je podajal. Mislim sem si, le počakaj, si boš vsaj tudi ti izkusil, kak je "bajni Orient" za kulisami —.
 In dan pozneje je prišlo spoznanje —.
 Topot sem se njegovi jezici na ves glas krohotal, tovariši pa z menoj vred.
 Prenehal je s praskanjem in se ježno zadril:
 "Ne smejte se, sir! Sicer se bova bokšala!"
 Kako pa je z vašim tarbušem? Ali njega še niso osrečili taki ljubeznivi prebivalci?"
 "Ne, take sreče si pa še nisem okusil, dragi sir! Taki prebivalci si ne upajo k meni, ker jih enostavno ne pustim bližju."
 "Vem, na kaj mislite —! Kaka neprevidnost, da sem se lotil včeraj tistih arnautskih

pokrival —!
 Zakaj pa ne niste posvarili?"
 "Čemu —? Najbrž bi mi ne bili verjeli. Sicer pa sem si mislil, da nič ne škodi, če zveste podrobneje, kak je Orient. Ste vsaj nekaj doživeli —. In radi doživljajev ste končno prišli sem na Jutrovo —."
 "Vrag naj vzame take doživljaje —! In še tale preklicani tarbuš povrh!"
 Zamahnil je in ga vrgel daleč proč.
 "Razoglav sem prišel v tole prelepo deželo roparjev in uši, razoglav se vračam iz nje!" je dejal vdan.
 V dobri uri smo prispeli do Skadra. Nastanili smo se v gostilni Anastazija Popanika. Samo dve tujski sobi je imel, k sreči nista bili zasedeni.
 Najprvo smo se temeljito umili, obrili in očedili. Kupil sem si novo obleko in perilo, tudi tovariši so se prenovili. Razume se, da si je dal lord glavo temeljito umiti in osnažiti in da si je kupil primerno pokrivalo.
 In nato smo se igrali "gospode," postopali po mestu in se vozili po jezeru.
 "Kako ste si premislili?" je vprašal Lindsay. "Pojdete z menoj v Jeruzalem?"
 "Res ne vem —. Zamudil se bom —."
 Silil je in tudi tovariši so silili. Posebno Halef je bil ves navdušen.
 Kaj sem si hotel! — Vdal sem se. Godilo se mi je kakor vsikdar, če sem potoval. Dalje sem se zamudil, nego sem nameraval.
 Sklenili smo torej, da bomo skupno potovali v Jeruzalem in spremljali Halefa in Omarja do roba puščave. Lord je nemudoma poslal brzega seila v Bar, da obvesti kapitana o svojem novem načrtu.
 Očko je ostal pri nas še ves drugi dan, pa se je poslovil ter odpotoval v Črno goro. Jezdil je. Po jezeru bi bil prej prispel, pa mislil je, da ne sme zaupati svojega dragočnega šarca varljivim valovom.
 Slovo je bilo njemu in nam težko. Obljubil je, da bo pozdravil naše znanke, ko se vrne v Stambul, Hulama v Odriinu in Mafleja v Stambulu, ter da mi bo pisal.
 Angležev brzi sel se je vrnil šele drugi dan. Potreboval je dvanajst ur do Bara. Javil je, da parnik še čaka v pristanišču in da je kapitan vsako uro pripravljen za na pot. In ker nas Skader ni posebej zanimal, smo drugi dan zarana odpotovali.
 Cesta v Bar je bila zelo slaba, k sreči smo imeli dobre konje. Pitno vodo smo našli na vsem pctu samo enkrat, v hribovju, ki leži med Skadrom in Barom.
 Hribovje pada strmo k morju, razjehati smo morali in voditi konje za vajeti. Sinje Jadransko morje se nam je bleščalo naproti in nas vabilo v svoj objem.
 Bar leži na izrastku hribovja, izgnili smo se mestu in jezдили naravnost k obali. Prenočili smo v gostilni in se drugo jutro vkricali s konji vred.
 Kmalu je izginila dežela Škiperarjev izpred naših oči.
 Kako smo potovali v Jafo in v Jeruzalem, o tem vam bom morebiti pripovedoval drugikrat. Omeniti moram le še, da je tudi lord David Lindsay bogato obdaroval Halefa in Omarja in da sem prosil svojega "spremljevalca in zaščitnika," naj mi piše. Pošlje da naj pismo v Mosul, ki je bil najbližje mesto pašnikom Hadedinov. Iz Mosula bi pismo že našlo pot v Evropo. Kupil sem mu papirja in mu napisal na ovitek svoj naslov v turškem in francoskem jeziku.

JOŽE GRDINA: PO ŠIROKEM SVETU

V Dunajskem Novem mestu sta potem počivala vse do leta 1919, ko je dne 27. aprila posebni vlak pripeljal telesne ostanke hrvatskih mučenikov v svobodno Jugoslavijo, kjer so bili sprejeti z naravnost kraljevskimi častmi in dne 30. aprila na dan njune smrti pa so jih ob ogromni udeležbi naroda in vladnih zastopnikov položili v grobnico zagrebške stolice za velikim oltarjem. Tako sta po 248 letih zopet prišla nazaj na Hrvatsko, ter počivata v domači zemlji.
 V domači zemlji počivata; toda če bi vstala iz groba in videla, kako se Hrvatje obnašajo napram bratom, bi si najbrže želela nazaj na tuje, kjer sta pretpela mučeniško smrt za svobodo svojega naroda, da ne bi doma gledala kako se gaži za krvjo pridobljeno svobodo hrvatskega in celokupnega jugoslovanskega naroda, ki je toliko trpel pot tujčeve peto, toda se kljub temu še ni prav nič naučil iz zgodovine. Najboljši dokaz temu sta Zrinjski in Frankopan, ki sta vredna, da ju spoštujemo ne samo Hrvatje, pač pa vsi ostali Jugoslovani.
 Koristno in prav dobro bi bilo ne samo za vse Jugoslovane, ampak tudi za Hrvate same, da bi se bolj ozirali nazaj na svojo zgodovino, zlasti pa na tako tragično usodo in smrt Zrinjskega in Frankopana, ter ne porušili svobode hrvatskega naroda s tako nepremišljenostjo ter pretiranim sovraštvom. Če mislijo, da s takim ravnanjem rešujejo hrvatski narod, se jako motijo; tako ravnanje vodi le nazaj pod tujčev jarem. Danes v teh kritičnih časih se de-

liti je neumnost, ter se s tem daje priliko Madžarom, Nemcem in Italijanom, da razkosajo združene južne Slovane. Nič drugega. Iz zgodovine bi se lahko naučili, da ne morejo nič dobrega pričakovati, ni od Berlina ni od Budimpešte, dočim od Belgrade, ako rabijo pamet, prav lahko dosežejo vse. Seveda ako bodo napram Belgradu kazali le pesti in imeli za Srbe le psovke, potem zaželjivega uspeha ne more biti. Če pride po "osvoboditvi" od Belgrade pod Budimpešto ali celo Berlin, to bodo le-ti že znali ukrotiti Hrvate s puškinim kopitom, ali pa z sekiro. Zrinjskemu in Frankopanu je avstrijski rabelj posvetil z mečem. Tudi Hitler v današnjih časih ne šteti s takimi procesi in je že veliko število takih, katerim se je z sekiro posvetilo na oni svet.
 Sicer bi se pa Jugoslovani sedaj lahko dosti naučili od nesrečne čehoslovaške republike. Toliko časa so se pripravili med seboj, pri tem pa slabili s trudom zgrajeno državo, da so nazadnje prav vsi izgubili: Čehi kot Slovaki. Prve tepe nemški, druge pa madžarski korobač. Ker ni bilo pameti o pravem času, je sedaj prepozno kesanje po smrti in pa pekoče spoznanje, da so si te nesreče pravzami krivi, ker ni bilo tako nujno potrebne sloge. In če ne bo v Jugoslaviji razsodnosti in pameti o pravem času, se lahko pripeti nekaj sličnega kot se je v Čehoslovaški. Prej naj se pobotajo v pametni spravi, da ne bo potem prepozna kesanja. Za prepozno kesanje po smrti ni odpuščenja, pač pa le sodba.

Malenkostni izgovori samoljubnih in užaljenih voditeljev, ki sedaj pod napačnimi pretvezami zavajajo in zastrupljajo narod, pri tej sodbi naroda ne bodo držali.
 Poklonivši se spominu Zrinjskega in Frankopana pred njunim grobom, se odpravim na trg sv. Marka, kjer sem si ogledal oni zgodovinski prostor, kjer so na grozovit način usmrtili Matija Gubca, takozvanega "kmečkega kralja," katerega so na razbeljenem prestolu kronali z razbeljeno krono. Tu je zopet del tragične zgodovine hrvatskega kakor tudi slovenskega naroda, ko sta hrvatski kot slovenski kmet trpela pod samopazno oblastjo in tiranijo madžarskih in nemških graščakov.
 Kmečki upori. Komu niso znani? Razni pisatelji in zgodovinarji jih opisujejo, razvaline mnogih gradov pričajo o graščakih in s tem v zvezi tudi o tlačanstvu slovenskega kot hrvatskega kmeta. Težki so morali biti oni časi, da je miroljubni kmet moral pustiti plug na njivi ter poseči po skrajnem sredstvu: po orožju, da tako brani svoje človečanske pravice, katere mu je odvzel kruti graščak, Nemeč in Madžar, saj leti so po večini gospodarili nad našim kmetom. Ti kmečki upori so se pojavili od časa do časa v večjem ali manjšem obsegu. Največji kmečki upor pa je izbruhnil pozimi leta 1573, ko so se skupno uprli slovenski in hrvatski kmetje.
 Tega kmečkega upora je bil v prvi vrsti kriv madžarski grof Ferencz Tahy, lastnik gradu Susedgrad pri Zagrebu, ter gradu Stattemberg pri Slovenski Bistrici. Tahy je bil okruten brezsrčen nasilnež in pa pohotnež, ter si je s takim ravnanjem nakopal jezo svojih podložnih kmetov. Njegovo početje nad

kmeti je bilo naravnost trinoško; poslužil se je vseh sredstev za zatiranje njemu podložnih kmetov, pri tem pa ončaschal žene in dekleta. Sprva so kmetje skušali dobiti pomoč napram nasilniku pri vladi, toda zaman. Ker tega niso dosegli pri vladi, so se pripravili na odločen upor. Izprva je bil upor namenjen le Tahiju, toda je potem zavzel tak razmah, da je kmečki upor veljal graščakom brez izjeme. Koncem leta 1572 so se pripravili na splošen udar. Na čelo tega kmečkega upora so izvolili Matijo Gubca, hrvatskega kmeta iz Stubice, potem še kmeta Ivana Pasanca in Ivana Mogajiča. Poveljnikom kmečke vojske pa so izbrali Ilijo Gregoriča, rodom iz Ribnika pri Metliki.
 (Dalje prihodnjic)
ST. CLAIR RIFLE KLUB
 V sredo 28. decembra se vrši strelska vaja in izvanredna klubova seja ter volitve odbora za leto 1939 v Slovenskem domu na Holmes Ave. Opozorjam člane, da se iste gotovo udeležite. Nadalje opozorjam tiste člane, ki imajo še vstopnice od baketa, da jih gotovo vrnejo tajniku najkasneje do 28. decembra.
 Izid zadnjih vaj je sledeč:
 Peterka 11
 Antonin P. 10
 Kochevar F. 7
 Novak J. 9
 Novak A. 15
 Kramer F. 16
 Urankar A. 5
 Kavčnik 8
 Baraga A. 7
 Urankar J. 9
 Jerm F. 4
 Urankar M. 8
 Bozich A. 11
 Srečno novo leto članov in uredništvu A. D.
 A. Bozich, tajnik

11,000 taxi voznikov zaštrajka v New Yorku
 New York, 27. decembra. Voditelji 11,000 taxi voznikov v tem mestu so obvestili lastnike taxi družbe, da bodo na novoletni večer zaštrajkali, ako jim kompanije ne priznajo večjih plač in boljše delavske pogoje. Skoro vsi taxi vozniki so organizirani v tej ali drugi uniji.
Pogumna ženska
 Sinoči se je vračala Mrs. Ana Oberg, 25 let stara, s svojo materjo iz bolnišnice, kjer je obiskala svojega moža, W. P. A. delavca, ki se je moral podvreči operaciji. Na potu proti domu se ji je približal mlad možki, ki je zgrabil za njeno denarnico in hotel z njo pobegniti, toda mlada Mrs. Oberg je izpuli denarnico tatu iz rok in začela lomastiti po njem s časopisi, katere je nosila s seboj, da je tat ves preplašen zbežal. Končno je zginil in pozneje je Mrs. Oberg prosila policijo, da če ga najdejo, naj ga ji izroče za "par minut," da ga še enkrat pošteno oklofuta.
Zanimive vesti iz slovenskih nasebin
 V Willardu, Wis., je pred kratkim vlak trčil v avtomobil, v katerem sta bila Martin Klarič in njegova 25 let stara žena. Oba sta bila na mestu ubita. Ponesrečeni Klarič je sin župana v Willardu, star 26 let in je bil rojen v Ameriki. V Willardu zapuščata starše in dva brata, v Peoria, Ill., pa druga dva brata.
 Pred nekaj dnevi je v Pittsburghu, Pa., umrla Jennie Gorišek, vdova, rojena Malič. Doma je bila iz Vinice, Bela Krajina. V Ameriki je živela dolgo dobo skozi 50 let in zapuščala štiri sinove in tri hčere.
 Težka nesreča je zadela 16-letnega mladeniča Bennie Sedmaka v Conneaut, O., ki je starejši sin Mr. in Mrs. Albine Sedmak na Koefus Rd. Fant se je peljal na tricikelnu proti domu, ko ga je nekdo z avtomobilom podrl in ga vlekel nad 300 čevljev daleč po cesti in ga pustil silno pobitega ležati na cesti. Pozneje je bil prepeljan v bolnišnico in se še ne ve, če bo okreval.
 V Leadville, Colo., je umrl rojak Jos. Gruden, star 48 let in rojen v Mali vasi pri Grosupljem. V Ameriki je bival 25 let. Zapuščala žena, pet otrok in brata.
 Iz Južne Amerike. — V Buenos Aires, Argentina, je umrl August Trobec, star 48 let in rojen v Velikem dolu pri Kamnu na Krasu. V Argentini zapuščala žena, pet malih otrok in brata, v domovini pa tri brate in sestro. — Zadnje čase se je mnogo Slovencev priselilo v Argentino iz Trsta in Gorice.
 V Chicagu je umrl rojak Frank Spilar, doma iz Zupce vasi pri Cerkljah na Dolenjskem. V Ameriki zapuščala žena, dva sinova, hčer, dva brata in sestro, v stari domovini pa mater in dva brata.
 Frank Bogadek, poznani hrvatski odvetnik v Pittsburghu in pravni svetovalec H. B. Zajednice, ki je bil svoječasno odstavljen po gl. odboru Zajednice, je bil po odloku sodišča zopet postavljen v urad. Sodišče je tudi odredilo, da mora Bogadek prejeti vso zastalo plačo od časa, ko je bil odstavljen in Zajednica mora plačati vse sodnijske stroške cele afaire, ki niso majhni.

DNEVNE VESTI

General Franco napreduje s svojo ofenzivo

Hendaye, Francija, 27. dec. — Glasom poročil iz tabora nacionalistov nadaljuje general Franco s svojo ofenzivo napram lojalistom v Kataloniji. Mesto za mestom pada pred pritiskom nacionalistov. Tisoče španskih vladnih vojakov je bilo zajetih. Najmanj 500,000 se bori že dva dni v silovitem mrazu in snegu. General Franco je dosedaj napredoval na dveh frontah. Brozjavke iz Barcelone, kjer je glavni sedež lojalistov, sicer zanikajo velike uspehe generala Franca, toda priznavajo, da so se morali lojalisti deloma umakniti.

Vojaške čete v boju s piketi v Oklahomi

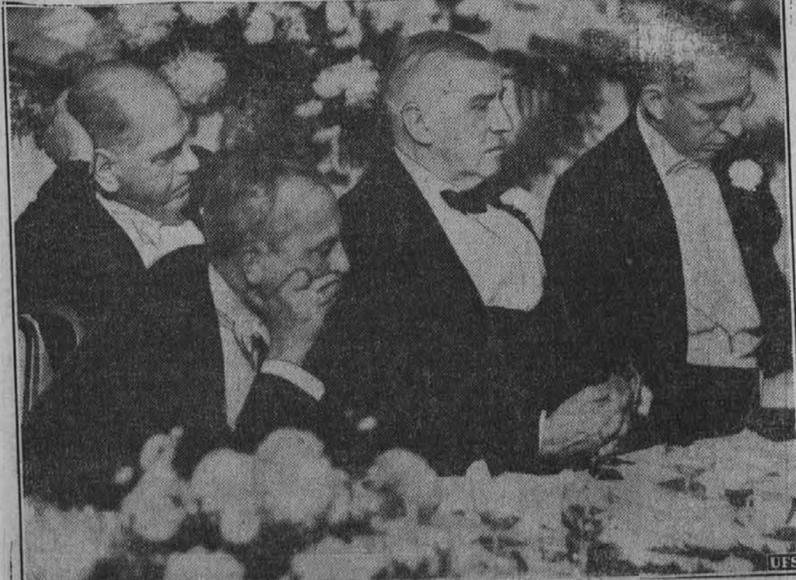
Tulsa, Okla., 27. decembra. — To mesto ni poznalo božičnega miru in ga ne pozna še danes, radi štrajka, ki se vrši pri Mid-Continent Petroleum Co. Governer je poslal za božič v mesto 1000 vojakov narodne garde. Tu in tam je prišlo do spopadov med piketi in med vojaštvom. Mnogo vojakov je bilo srditih, ker so morali za božič opravljati službo.

Kanadke petorke bodo pripravljene za novo leto

Callander, Ontario, 27. dec. — Kanadske petorke so imele primeroma priprosto kosilo za božič, toda bolj jih nameravajo pogostiti za novo leto. Petorke bodo pet let stare v maju mesecu. Na božični dan so sedele skupaj pri mizi z očetom in materjo in šestimi drugimi otroci iste družine. Na novoletni dan bodo odprli tisoče daril, ki so dospela iz raznih krajev sveta za petorke za božični praznik.

Prva pošiljka židovskih otrok v Anglijo. En mesec bodo v taborišču, potem jih bodo razporečili v različne angleške družine. Otroci so stari od 10 do 17 let. Nemška vlada je dovolila cno marko (okrog 41 centov) vsakemu, ko je otroke poslala iz Nemčije.

Moč ameriške industrije. Na sliki vidite štiri glavne voditelje v ameriški industriji, od leve proti desni: Alfred Sloan od General Motors, Eugene Grace od Bethlehem jeklarne družbe, Charles M. Schwab in Lamont du Pont od municijske industrije.

MALI OGLASI
STARO LETO — NOVE CENE!
 Sveža prašičeva plečeta, ft. 13½c
 Špeh in salo, ft. 8½c
 Riževe in krvave klobase, 6 velikih kosov za 25c
 Se vljudno priporočam
MATT KRIZMAN
 1132 E. 71st St.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Eden izmed pisarjev odide na svoj smrtni strah.

Ko jo je Margolinski zagledal, se mu stemni pred očmi. Spoznal je svojo ženo. Sedaj je vedel, kaj ga čaka. Vedel je, da se mu bo ona krvavo maščevala, ker jo je trpinčil s svojo ljubosumnostjo, ker jo je vsak dan pretepal. —Ti si žena tega človeka? — jo vpraša sodnik. —Da! —Povej nam torej, ali je bil tvoj mož v zvezi z nihilisti ali lahko prisežeš, da se je udeleževal njihovih sestankov? Žena pogleda s svojimi temnimi očmi ujetnika in ta prečita v njenem pogledu svojo smrtno obsodbo. —Margolinski je nihilist, shajal se je z ljudmi, ki so nameravali umoriti cara. Še včeraj mi je pravil, kako ga bodo slavili radi tega velikega in slavnega dejanja. —Laže! Nobena beseda ni resnična! —Pisar, ali ste zapisali vse, kar je žena rekla? —Sem, gospod sodnik! —Priča, podpiši se! Margolinskijeva žena se podpiše, a nato vpraša: —Ali lahko sedaj grem? —Ko ji je sodnik to dovolil, se obrne ona k svojemu možu ter mu zakliče: —Ko te bodo jutri zjutraj obesili, bom stala v bližini in te gledala, kako boš umiral. Spomni se, kako si me mučil in kako si me pretepal! —Sodnik se dela, kot da ne bi ničesar slišal. Vedel je, da želi vsemogočni Kardov to usmrtitev, a izjava te žene mu je bila dobrodošla. Ne brigajoč se dalje za Margolinskega ukaže on pisarjem, naj poberejo listine ter odide z njimi iz celice. Težka vrata so se zaprla za njimi, a Margolinski je bil zopet sam v celici. Okrog njega je vladala gosta tema. S težko muko se privleče k svojemu ležišču ter se vrže na trdo desko, toda ni mogel zaspati. Tresla ga je mrzlica, čelo mu je obil mrzel znoj, a lasje so se mu naježili, ko se je spomnil, kaj ga čaka jutri. —Toda bil je samo ječar, ki je vstopil z malo svetiljko ter se vsedel k njemu na ležišče. —Prišel sem, da se malo zabavam s teboj, — reče on. —Na hodniku je strašno dolgočasno. Torej, kako ti je! Ali že čutiš mravljinca na tilniku? —Pravijo, da smrt na vešalih ni tako strašna, — reče Margolinski tresoč se od groze. —Ha, ha, — imaš prav! Sicer nimam v tem nobene izkušnje. V podzemeljskih celicah se odigravajo še mnogo strašnejše stvari. In jetničar je začel pripovedovati Margolinskemu o strahotah Petropavlovske trdnjave, tako da je ta res pozabil

na svoj smrtni strah. Ni opazil, da se je že začelo svitati in kako je na hodnikih oživilo. —Za vruga! — vzklikne nenkrat jetničar. — Sedim tukaj pri tebi, a prišel je že čas. —Kakšen čas? — zajecija Margolinski. —Ta tukaj ti bo to bolje raztolmačil, — zamrma. V celico vstopita dva črna oblečena moža. Ona stopita k obsojencu in mu zvezeta roki z vrvmi. Nato ga odvedeta iz celice ter ga privedeta na trdnjavo dvorišče. Tukaj je stal oddelek vojakov z nasajenimi bajoneti na puškah. V bližini vešal se je nahajal Kardov. —Ali hočeš priznati, Margolinski? — vpraša on. —Ali hočeš izdati skrivnice? —Ne vem, nič ne vem! — vzklikne Margolinski. — Ubijte me! —Odpeljite ga k vešalom. Eden izmed krvnikov stopi na lestvico in iztegne svojo roko po obsojencu. —Nedolžen sem! — vzklikne nesrečnež. — Umiram, ne da bi kaj zakrivil! On je začutil, kako so ga dvignili, pred očmi se mu stemni. Okrog vratu se je že nahajala vrv. Tedaj se z zadnjo močjo vzravna. V sredi najgroznejšega smrtnega straha, v zadnji minuti njegovega življenja, mu šine v možgane neka misel. In predno je mogel krvnik izvršiti svoje delo, vzklikne Margolinski: —Stojte! Priznal bom! Kardov da znak, naj prenehajo z obešanjem. —Privedite ga k meni! — ukaže on. Krvnik sname vrv z Margolinskijevega vratu, a nato ga sune z lestvice tako, da je padel nesrečnež v sredo dvorišča, ravno Kardovu pred noge. Motiš se, — reče Kardov, — ako upaš, da boš s kakšno zvijačo ali lažjo rešil svoje življenje. —Prisegam vam, gospod, da ne bom lagal! Toda jaz sem preslab, da bi govoril. Smrtni strah mi stiska grlo. Ukažite, naj me za pol ure odnesejo v mojo celico. —V celico! — vzklikne Kardov. — Poznamo mi to, — ne, moj dragi! Tukaj govori! Margolinski se vzravna, kolikor se je mogel, ter zašepetaje: —Tiče se Bojanovskega! Kardov je bil presenečen. Ko je nekaj časa razmišljal, zapove: —Odvedite ga v celico! Ko ga je zagledal stari jetničar, se začudeno nasmeje ter ga vpraša: —Ali si z vragom v zvezi? Kaj, ali še vedno nisi na vešalih? To se ni še nikoli pri nas zgodilo! Toda to še ni vse! Pravkar mi je ukazal policijski ravnatelj, naj ti prinesem iz kuhinje dobre jedi in steklenico vina. Margolinski ni odgovoril. Vsedel se je na rob svojega ležišča in se zamislil. Vedel je, da se bo kmalu odločilo, ali mu je usmrtenje samo odgojeno ali pa bo dosegel svobodo. Ni trajalo dolgo, a v celico vstopi policijski ravnatelj Kardov. —Margolinski, — reče ta — omenil si malo prej ime ki me zanima. Povej mi ga še enkrat, da bom vedel, da sem

dobro slišal. —Imenuje se Bojanovski, — odvrne Margolinski polglasno. —Prej je bil ugleden človek, svetnik in zastopnik ministra, toda naenkrat ga je zadela nesreča. Postal je nihilist in prognali so ga v Sibirijo. —Kaj ti je torej znanega o njem? Zakaj misliš, da me ta človek zanima? Zakaj si mi tako skrivnostno zašepetal njegovo ime? Margolinski se zvito nasmehe. —Zato, ker vem, kaj vi mislite, gospod ravnatelj. Vem zelo dobro, da bi mi takoj darovali tisoč rubljev, ko bi vam rekel, Ivan Kardov, človek, ki ga iščeš, živi v tvoji sobi. —Trebati je samo iztegniti roko, da ga zgrabiš. —Govori! — Kje se nahaja človek, o katerem govoriš? Toda Margolinski je bil dober trgovec. Sedaj je prišel trenutek, ki bo odločil o življenju in smrti. Kardov udari nestrpno z noge ob tla in zavpije: —Ali hočeš govoriti ali bi rad okusil bič? —Bič! — vzklikne Margolinski. — Vi veste dobro, gospod Kardov, da z bičem ne bodete izsilili moje skrivnosti. Ne zahtevam ničesar drugega, kot da me osvobodite, da mi priznate mojo nedolžnost, da nisem nameraval ubiti svojega cara. Kardov je nekaj časa razmišljal. Kaj mu je bilo do tega, ali ta Margolinski živi ali ne. Caru je lahko rekel, da je bila njegova nedolžnost dokazana. Radi tega sklene sprejeti Margolinskijev predlog ter reče: —Jamčim ti svobodo in sigurnost, ako mi izročiš človeka, ki ga iščeš. —Ali mi lahko prisežete! —Prisegam ti! —Dobro torej! Izročil vam bom Bojanovskega, on se nahaja v moji hiši. Na Kardovem obrazu se prikaže peklenski nasmeh. —Kako dolgo se že nahaja Bojanovski pri tebi? —Že nekaj tednov. —Ali ima denarja? —Ima. Izgleda, da skrbijo za njega ugledni prijatelji. —Ali poznaš katerega izmed njegovih prijateljev? —Da vidite, da vam ne maram ničesar zamolčati, vam bom povedal, da se čisto sestaja z generalom Knudsonom. —Ali ga je ta obiskal v tvoji hiši? — vpraša Kardov, ki ni več dvomil v resničnost Margolinskijevih izjav. —Ne! Bojanovski *je pogostoma odhajal k njemu. Često sem mu sledil, ne da bi on opazil. —Ali mi lahko poveš, ali je že obiskal generala v njegovem, lovskem gradu?

—Da, večkrat in vedno je ostal tam preko noči. —S kom se je razen tega sestajal? —Z nekim starčkom, ki je bil nekoč v službi njegovega očeta — z nekim starim dobrim in požrtvovalnim človekom, ki bi šel za svojega gospodarja tudi v smrt. Imenuje se — Daškov. —A odkod veš, da se zanimam za Bojanovskega? —Slišal sem razgovor med njim in starim slugo. Slišal sem, kako je Daškov rekel, da je gospod policijski ravnatelj zaljubljen v neko lepo, bogato damo. —Toda pri tem da je ena nesreča! Ta dama je namreč žena Bojanovskega, a ko je to moj stanovalec slišal, je pokročil in vzkliknil: —Sedaj razumem, zakaj me ta preganja! Sedaj vem, da me želi uničiti, da si pridobi s tem Fedorino hvaležnost! —Hvala ti za tvoje poročilo, Margolinski! — odvrne Kardov. — Ali misliš, da ga bomo našli, ako se odpeljemo sedaj v tvojo hišo? —On je gotovo doma! —V teku ene ure bo prišel po tebe moj tajnik, ki bo šel s teboj v tvojo hišo in ki ga bo aretiral. Policijski ravnatelj pokima z glavo ter odide iz celice. On pohiti v pisarno, kjer je uradovalec nekaj sodnikov ter reče: —Margolinski se mora takoj spustiti, gospodje moji! —Kaj? — vzkliknejo oni. —Ali ga ne bodo obesili? Ta žena je priznala, da je njen

mož nihilist. —Žena se mu je hotela samomaščevati, — odvrne Kardov. — Med tem sem se prepričal, da je nedolžen, a to vam zadostuje, gospodje. Mar ne? —Sodniki so se spogledali v zadregi, a nato so se globoko priklonili pred mogočnim šefom policije ter odgovorili: —To nam popolnoma zadostuje! Tudi mi smo se že zdavnaj prepričali, da Margolinski ni kriv. —Dokazali ste s tem svojo veliko bistroumnost, gospodje, — odvrne Kardov. — In ne bom pozabil, opozoriti Njegovo Veličanstvo na vaše veliko pravniško znanje in težnjo po pravici. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

videla, da je postalo mlademu Vladimiru hladno in da se je že utrudil. Prišli so na kraj, kjer je bil gozd redkejši. Orelj nabere dračja in v nekaj minutah je zagorel ogenj, okrog katerega so posedli. Akušna vzame svojega ljubljence na krilo, vzame stekleničico mleka in jo da Vladimiru. Toplo mleko je osvežilo dečka. On nasloni svojo glavo na Akušnino prsi zapre oči in zaspi. —Poslušaj, Akušna! Na ta način ne bova dovršila svojega dela. Predlagal ti bom nekaj. Zavila bova otroka v toplo odejo in ga pustila tukaj pri ognju, da spi. Lahko sva popolnoma mirna, ker ni na daleč in široko nobene žive dušice. —Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet. — Janickijeva hčerka je angelj! Fuj! Sramuj se! To je nehvaležno od tebe, da obrekuješ hčerko najinega dobrotnika, kateremu morava zahvaliti vse najino premoženje. —Pustiti bi morala otroka doma, — reče Akušna, ko je

—Kaj praviš?! — vzklikne kmet